

In

br. 29

novine učenika zrenjaninskog Internata

decembar 2009

www.zrint.edu.rs

SADRŽAJ

edukacija

Tema broja Edukacija
Škola između ljubavi i stresa
Moje mesto za učenje
Dopmanoviću
Nije lako doći do svog puta
Želim biti
Optimizam i vera u sebe
Praštajte, verujte i volite
U čemu je poenta
Bolje sprečiti nego lkečiti
Devojka kojoj sviraju himnu
Najbrža devojka internata
Nokaut za 30 sekundi
dan doma
Svečano i veslo sa 65
Nagrađeni učenici
Ljudi za primer
foto žurka
I devojke pod košem
Gruba igra
U fudbalu, ubedljivo
Izostali internatski dueli
Najbolji u Vojvodini
Jer svaki novi dan
Sećanje na Jelenu
dešavanja
Dolinom jorgovana do Jeleninog srca
Domska Zajednica
Rizična igra
Zdravstveni kalendar
Niko nije zaštićen
Za lepu budućnost planete
Otvorimo vrata
preporučujemo vam
Festival vina
Prag - gospodarica Češke
Izveštaj iz biblioteke
Stopalo kineske žene
zabavite se
Horoskop
biseri
Iz knjige dežurnog vaspitača

TEMA BROJA: EDUKACIJA

Na sajtu naše omiljene Vikipedije piše da je edukacija, u opštem značenju, obrazovanje, odnosno proces promene ličnosti u željenom pravcu usvajanjem različitih sadržaja u zavisnosti od uzrasta, i potreba jedinke. Prema nekim shvatanjima, edukacija uključuje i vaspitne, pored obrazovnih sadržaja. Najznačajnija edukativna institucija obrazovno-vaspitnog karaktera je škola. Razvojem sistema komunikacije edukacija postaje globalni proces.

Ako sada hoćemo da običnim i jednostavnim rečima objasnimo šta je to edukacija, rekli bismo ovako: Kada se čovek rodi on zna da plače i da sisa, sve ostalo stiče učenjem. Najveći dar prirode koji čovek ima je dar, sposobnost, učenja i po tome se znatno razlikuje od životinja koje većinu stvari znaju po rođenju, instiktivno, a samo su ograničeno sposobne za učenje.

Dakle čovek uči da hoda, trči, govori, piše, računa, svira, razmišlja, izvodi zaključke,

vozi auto, svira klavir, da koristi telefon, pokretne stepenice, računar, internet...

Ako ovako sagledamo situaciju, dolazimo do zaključka da nije svako učenje smorno i da nije svako znanje samo znanja radi, već da nam je itekako korisno i upotrebljivo. Setimo se samo kakvo je uživanje kad posle niza padova savladaš vožnju bicikla, ili kad uspeš da na mestu „uštopaš“ loptu, ili kad posle mnogo vežbanja pravilno otsviraš akord. Ako, dalje razmišljamo u istom pravcu, i ako su nam asocijacije na školsko učenje i znanje uglavnom neprijatne, možda ćemo jednog dana shvatiti viši smisao tog znanja i njegovu vezu sa nekim budućim poslom ili životnom aktivnošću. Ako smo tu vezu već uočili onda nam je znanje smisleno i učenje nam ne pada teško, a ako nismo, pa ne preostaje nam ništa drugo nego da vredno učimo i nadamo se da će nam se smisao otkriti kad za to dođe vreme.

Ljiljana Tomović

radionica "Moj put u budućnost"

ŠKOLA-između ljubavi i stresa

"volim školu, ali ima dana kada bih uradila sve da ne moram da odem tamo..."
 (zabeleženo u jednom anketnom listiću)

Tema ovog broja našeg In-a je EDUKACIJA. A mesto u kom svi provodimo brojne godine našeg života da bi se edukovali i za isti taj život pripremili je, pogađate, ŠKOLA. Jedna od definicija kaže da je ``škola obrazovno-vaspitna ustanova u kojoj učitelji, nastavnici i profesori, po unapred utvrđenom planu i programu, prenose znanja mlađoj generaciji.''

Prema savremenim shvatanjima škola treba da pruži ona znanja koja će biti višestruko funkcionalna za svakog pojedinca i koja će ga pripremiti za različite društvene uloge koje ga tokom života očekuju (profesionalna, partnerska, porodična, roditeljska...).

Kao što znamo, najelementarnija znanja stičemo u osnovnoj školi. U zavisnosti od naših profesionalnih želja i mogućnosti opredeljujemo se, nakon završene osnovne škole, za jednu od srednjih škola. Oni sa visokim ambicijama posle srednje škole upisuju više i visoke škole, odnosno, fakultete.

Međutim, u današnjem društvenom trenutku, vezano za razvoj nauke i tehnike, sve češće se pominje pojam doživotnog obrazovanja, odnosno, profesionalni uspeh nezamisliv je bez stalnih edukacija kroz razne seminare, praćenje literature, novih istraživanja. Toga treba da budu svesni svi, kako oni koji žele da se zaposle posle srednje škole, tako i oni koji žele na fakultet.

Ali vratimo se na školu, konkretno, srednju školu. Šta učenici internata, koji trenutno pohađaju srednju školu, misle o toj školi, koliko ona ispunjava njihova očekivanja proverili smo blic anketom.

Dobili smo rezultate interesantne za analizu! Ono što je evidentno već na prvi pogled jeste da se, kada je škola u pitanju, sudaraju protivrečna osećanja, ali i da niko nije ravnodušan. Tako mora i da bude kada se radi o nečemu toliko važnom za sve nas.

Ohrabruju podaci da se visoki procenti učenika osećaju sigurno u okrilju škole(87%), da su zadovoljni školom(75%), da žele u njoj da nauče što više(96%) i da ih škola podstiče na samostalnost(76%), ali na razmišljanje navode podaci da 47% učenika smatra da se u školi uče nepotrebne stvari, 42% da je u školi dosadno, da se ne uvažava mišljenje učenika i da se učenici ne upućuju kako da poboljšaju svoj rad, da 38% ispitanika smatra da ih škola ne motiviše da uče, a pogotovo podatak da je za 47% ispitanih škola izvor SVAKODNEVNOG stresa!

Očigledno je da učenici vole školu (ili tačnije, imaju potrebu da je vole?), ali da li škola uvek voli njih? Mislim da sledeći zapis na jednom anketnom listiću, kao i onaj sa početka teksta, govori dovoljno sam za sebe: "u potpunosti volim školu, ali škola je za mene u potpunosti izvor svakodnevnog stresa, gotovo da nemam više nokte...".

Mora li ljubav prema školi biti tako bolna?

REZULTATI ANKETE:

- 69% ispitanih voli školu,
- 87% učenika u školi se oseća sigurno,
- 75% ispitanih zadovoljno je svojom školom,
- da ih škola podstiče na razmišljanje i nove ideje smatra 71% ispitanih,
- da u školi nauči što više, želi 96% ispitanih,
- da se u školi uče stvari koje im nikada neće trebati, smatra 47% ispitanih,
- da im je u školi dosadno, kaže 42% ispitanih,
- 76% smatra da ih u školi podstiču na samostalnost,
- 58% ispitanih smatra da se u školi uvažavaju mišljenje i ideje učenika,
- 62% smatra da ih u školi motivišu da uče što više,
- 58% smatra da se u školi upućuju kako da poboljšaju svoj rad,
- 47% ocenjuje da je za njih škola izvor SVAKODNEVNOG stresa.

Redakcija:

Urednica Ljiljana Tomović.

Članovi redakcije: Nada Šrainer, Slađana Rebić, Svetislav Cvejanov, Nemanja Galetić, Jarmila Benka, Snežana Stepanović, Gabrijela Povolni, Milana Grahovac, Violeta Čanki, Predrag Kačavenda, Marko Karić, Marijana Bagić, Marina Pomorišac, Milica Gverić, Milica Milić, Branislav Urošević, Anete Nakrajkućin, Danijela Stepanov i Nenad Pekez

Fotografije: Nemanja Galetić, Dragan Radojičin, Marina Lapadat.

Tehnički urednik: Mikloš Baković

adresa redakcije: mapeti@gmail.com

Domanoviću

(edukacija)

Ne pratite slepe vođe,
ne tražite bit u prići.
I ako na sreću liči,
Kako stigne - tako prođe.

Ne jurite stare snove
dok ih neko gori sanja,
crno jedro dok izranja,
novi dan za priče nove.

Svako ima jednu zvezdu,
da bar svaka sija isto,
pa da budemo načisto,
kukavice u svom gnezdu.

Zagrlite sive majke,
jer i ako jedva dišu,
svakim novim dahom pišu,
staroj deci nove bajke.

Branislav Urošević

Nije lako doći do svog puta

Još od detinjstva priželjkujemo da se bavimo nekim zanimljivim poslom, koji će nam doneti dosta novca, koji će nam pomoći da uživamo u konforu čitavog života. Najteže je ostvariti te dečije maštarije i želje, pošto su često nerealne ili izuzetno teško dostizne.

Zbog toga mi moramo preći težak put na kome se nalaze mnogobrojne prepreke i skretanja u slepe ulice, put kojim korača mnogo ljudi koji će nam otežati da savladamo prepreke, ali srećemo i one ljudi koji će nam pokazati najbolje prečice.

Jedan od puteva koje moramo savladati jeste put obrazovanja, edukacije. Kada završimo osnovnu školu, možemo se opredeliti za nešto uže obrazovanje, u zavisnosti od toga čime bismo želeli da se bavimo. Kasnije, posle završenog srednjoškolskog obrazovanja, možemo upisati fakultet, samim tim se potpuno usmeravamo ka onom čime želimo da se bavimo.

Ovo sve zvuči vrlo jednostavno, ali zapravo nije. Potrebno je puno znati, da bi mogao da prepoznaš i odlučiš čime želiš da se baviš, potrebno je ulagati dosta truda i biti spreman na sve poteškoće koje te očekuju na putu obrazovanja. Istina je da „samo uporni pobeđuju“.

Milana Grahovac

ŽELIM BITI...

Svako ima svoj neki cilj u životu, neko želi biti pekar, neko lekar, vaspitač, prodavac, glumac... A ja, eto želim postati muzičar.

Još kao mali išao sam na časove harmonike, ali iskreno, mene nije to baš preterano zanimalo. Više sam voleo da „odvrnem“ muziku do kraja i da pevam, pevam, pevam... Dok sam išao u osnovnu školu, zanimalo sam se za razne delatnosti, ali uvek sam više bio naklonjen društvenim delatnostima i umetnosti. Nekad sam želeo postati istoričar, a onda sam jedno vreme jako bio „zagrejan“ za srpski jezik i želeo sam postati lektor... Ali od svega sam brzo odustajao...

Sada sam jako naklonjen muzici, to jest, voleo bih postati profesor klasičnog solo pevanja, ... mada imam i želju da postanem muzikolog, ... dirigent... Pohađam muzičku školu i ulažem veliki napor i trud u solo pevanje i rezultati su veoma vidljivi.

Eto to bi bilo to o mojoj edukaciji.

P.S. Ako volite to što radite i ulažete mnogo napora u to, posle će vam sve biti lako i vi ćete biti zadovoljni sobom...

Predrag Kačavenda

Optimizam i vera u sebe!

Život je pun iznenađenja, avantura, problema, uspeha, neuspeha... Nikad se ne zna šta ti život sprema. Planiramo jedno a ispadne drugo. Ispadne bolje ili lošije, sve to zavisi samo od nas, jer mi smo „kovači svoje sudbine“ i u tom zanatu svi moramo da budemo uspešni.

Kada sam razmišljala o upisu u srednju školu nisam imala nikakvu predstavu o tome šta bih želela da upišem. Ništa mi se nije sviđalo. Onda sam zaključila da bih trebala da upišem gimnaziju zato što bih dalje mogla da idem na bilo koji fax. Da, to je ono što sam želela. Vukovac sam, trebalo je ipak imati i dosta bodova na prijemnom da bi se upisala željena škola. Mada postojao je jedan, još veći problem. Živim u selu koje je blizu Kikinde, a ja sam htela da upišem Gimnaziju u Zrenjaninu. Mama mi nije dala da upišem Zrenjaninsku gimnaziju, jer je Kikinda bliže i mnogo jeftinije. Ali ja sam uvek htela ono što ne mogu da dobijem. Kada je već bilo odlučeno da će ići u Kikindu u školu, ja sam slučajno čula za internat u Zrenjaninu i onda sam za to rekla mami. I ako možda moji roditelji nisu hteli da odem u internat, dopustili su mi to, jer su znali da je to ipak najbolje rešenje.

Prijemni je bio dobro urađen, upala sam se u Gimnaziju u Zrenjanin i dobila mesto u intrnatu. I sve je bilo super.

Ali ništa nije savršeno i počele su da me muče sumnje. Molila sam Boga da dobijem dobre cimerke i dobar razred. Nikako nisam znala šta će ako dobijem neke licemere i bezobrazne cimerke ili drugare iz razreda. Srećom taj problem nije postojao.

Dok sam bila u 8. razredu brinulo me je to kako će putovati svaki dan u Kikindu i kako će nastaviti da se bavim košarkom. Sada evo pišem ovaj sastav u internatu, pošto sam se vratila sa treninga. Još uvek ne razumem kako je sve uspelo da ispadne potpuno drugačije od planiranog, a potpuno po mojoj želji.

Da opet mogu sve iz početka da biram, izabrala bih isto.

Sve vreme dok sam birala šta će i kako će, verovala sam da će sve ispasti najbolje što može. Tako je i bilo. Optimizam i vera u sebe su najbitniji za uspeh u životu.

Milica

jel i tebe ubijaju štikle?

dušo, jel te nažuljalo?

da ljubim da prođe!

ma čarape su zakon!

jesu se to one izule, majke ti?

Praštajte, verujte i volite

Ljudi često požele nemoguće stvari. Nedostizne. Žele da vrate vreme u nazad, da isprave svoje greške u prošlosti.

Ali život često ne pruža priliku, ni da se iskupimo za naše greške a kamoli da ih ispravimo. Iako smo često veoma ljuti na sudbinu zbog

toga, treba da budemo zahvalni na tom zakonu života. Zahvaljujući našim greškama, mi učimo kako da ih ne ponovimo.

Mnogo toga u životu nisam uspela, ali sam iz svakog svog neuspeha nešto naučila. U najtežim trenucima u životu, čovek nauči najvažnije stvari. Nauči kako da prezivi.

Kada vas povredi neko koga najviše volite, osetite oštar bol izdaje u grudima i ogroman teret na duši. I počnete da mrzite. Dani prolaze, a vi, svojom mržnjom, kažnjavate samo jednu osobu - sebe! Kada jednom naučite da oprostite, osetićete da ste se konačno oslobodili teških okova mržnje. Zato naučite da praštate, zbog sebe, ne zbog drugih.

Biće dana kada ćete mrzeti sve što vas okružuje. Svet, zlobne ljude oko vas, one koji pružaju ruku prijateljstva koja vama liči na kandže pune loših namera. ali to još nije dovoljno dobar razlog da okrenete leđa svetu. Kada vam se čini da je sve dobro oko vas nestalo, potražite onu najmanju iskru nade koja se vešto skriva među zvezdama. Tada ćete imati nešto samo vaše, što vam niko ne može ukrasti. Jer ma koliko vam se crnim i zlobnim učini život u nekim teškim trenucima, a tuga vam postane verni saputnik , treba da imate u vidu, da je tuga samo drugo lice sreće. Ona nije stvorena kako bi vas mučila, već da bi vas podstakla da se borite. Zato nemojte bežati od nje. Tuga nije tuga dok je vi ne učinite tugom.

Zato praštajte, verujte i volite. Jer ljubav je kao veter. Ne možemo je uhvatiti, ali je osećamo.

Violeta Čanki

FOTO STRIP.....

jel i tebe ubijaju štikle?

dušo, jel te nažuljalo?

da ljubim da prođe!

ma čarape su zakon!

jesu se to one izule, majke ti?

Bolje sprečiti nego lečiti

U Srbiji je 11. novembra proglašena epidemija zbog pojave novog gripa tipa A (H_3N_1), koji je tih dana potvrđen kod više od 250 ljudi. Novi grip H_3N_1 ili „meksički“ ili „svinjski“, je grip tipa A što znači da ima karakteristiku proširivanja na velike teritorije (spada u grupu pandemije).

Prenosi se direktno 1. kapljicnim putem: kijanjem i kašljanjem i 2. direktnim kontaktom: rukovanjem, poljupcem, dodirivanjem zaraženog predmeta.

Povodom novog gripa, u domu je održano predavanje na kome smo upoznati sa simptomima i prevencijom, kao i sa statistikom SZO o broju obolelih i umrlih od ove bolesti.

Simptomi novog gripa slični su simptomima sezonskog i zbog toga se teško dijagnostikuje bez dodatnih analiza. Kod novog gripa češće su pojave stomačnih tegoba, mučnine i povraćanja.

Simptomi zbog kojih obavezno treba da se javite lekaru su: povišena telesna temperatura, malaksalost, kašalj i otežano disanje.

Kako se zaštитiti od infekcije?

- Perite ruke topлом водом и сапуном темељно и што чешће, обavezно пре јела, после употребе тоалета, после кижана и употребе марамице...

- Izbegavajte рukovanje i ljubljenje. Ako баš morate да се ljubite činite то само са једном, првереном, osobом (у том случају ljubljenje povećava имунитет, каžу научна истраживања).

- Izbegavajte dodirivanje очију, уста и носа. Evo

prilike да се одвикнете руžnih navika čačkanja nosa, ušiju, razmazivanja šminke. Budite kulturni i zdravi!

- Prilikom kijanja, kašljanja и brisanja nosa, koristite papirne maramice koje odmah, posle jedne употребе, bacite u korpu za otpatke. U koliko nema корпе u blizini, nikako ne bacajte upotrebljenu maramicu na pod, već je stavite u джеп или torbu, do prve корпе за smeće.

- Izbegavajte kontakte sa zaraženim osobama. Bolesnim drugarima javljajte se telefonom, SMS-om, pisacem...

- Predmete које пуно користи више особа, често dezinfikujte: tastature od kompjutera, mobilnih telefona, kvake na vratima, rukohvate на stepenicama...

- Vodite računa о svojoj ishrani. Jedite puno svežeg voća и povrća, trudite сe da svakog dana pojedete kašičicu meda (i sve што је на бази propolisа) и umesto

gaziranih napitaka pijte vodu, čaj или nezagirani sok.

Ovo су неке mere prevencije којих сvi можемо да se pridržavamo a koje daju dobre rezultate. Jer, kako kaže наш narod:

„Ko se sam čuva i Bog ga čuva“

„Bolje sprečiti nego lečiti“

Dr. Gale

U ČEMU JE POENTA?

Kao učenica IV razreda srednje škole, sa sobom nosim odredjene odgovornosti – pohadjam nastavu, učim redovno, živim odvojeno od osoba koje čine moj живот потпуним (што је искључиво моја одлука), sama brinem о себи и о tome шта mi je svakodnevno neophodno,... I tako већ четири године. Ne znam ni sama koliko puta mi je дошло да побегнем из ovog grada zbog stvari koje danas izgledaju tako sitno i tako daleko. Ne bi bilo vredno toga.

Svi koji se usele u internat moraju rano da odrastu. Oni koji to učine, враћaju se ovde svake godine, umesto da padnu godinu ili naprave neku глупост i time izgube sve што im сrednja škola pruža. Period trajanja srednje škole je deo adolescencije koji se u psihosloškim krugovima naziva razvojnim добом. Само име говори да je ova епоха bitna и она представља prelazno doba iz tzv. tinejdžerskih godina u punoletstvo. Стоти namerom, svi предмети у струкци коју сте одабrali су примерени изазовима који предстоје у ваšem животу и животу ljudi oko vas. Оsim стручних, имаћете предмете типа psihologija, filozofija, ustav i pravo, sociologija i sl., који имају циљ да прошире ljudsku svest о situacijama u društvu, ali i u samoj ličnosti. Nisu они предвидjeni да вас smaraju i teraju да уčите dugačke i nepoznate termine, већ да вам пovećају koncentraciju, vokabular i volju, jer ћете u будућnosti доći u situaciju, где ћете na poslovnom sastanku slušati izlaganje kolege о нечemu sto vas ne interesuje i tada neћete moći da stavite slušalice u uši ili da dremate u zadnjoj klupi... Ceo живот ћете nositi ova saznanja sa sobom. U svakom trenutku se odigrava na hildu procesa u našem организму, ali само mi biramo шta ће se odigravati u našoj svesti, која je od našeg rodjenja učila шta i kako da uči, и она има максималну amplitudu upravo u ovom добу. Nezvanično i indirektno, ulogu razvoja naše svesti има и школа и у tome se ogleda njena bitnost i величина.

Pre neki dan sam srela друга из основне, који me je iznenadio rekavši mi da od prvog razreda srednje uči redovno i kako se sekira oko ocena. U osnovnoј školi nije bio tako posvećen edukaciji. Tada mi je postavio jedno zanimljivo pitanje – „, U čemu je poenta svega toga? “. Prisećajući se ове четири godine i tražeći u njima odgovor shvatila sam da ja самој себи nisam postavila то pitanje, i da ne znam шta bi mogao da буде odgovor. I onda sam shvatila - „ Poenta je u pripremi за живот. “ U mome odgovoru sam videla zreliju sebe.

Gabriela

Intervju sa Dijanom Holok

Devojka kojoj sviraju himnu

Dijana Holok je učenica II razreda Medicinske škole, i po tome je slična većini ostalih učenika. Ona je i šampion u stonom tenisu i po tome je jedinstvena i posebna, ovde u internatu! O uspesima i kako ih postiže razgovarali smo sa njom jednog petka u rano popodne, kada se spremala da u TV sali gleda film, pre nego što ode na trening. Intervju vodi Nenad Pekez

In: - Kako se ti osećaš, u tim ulogama obične devojke i uspešne sportistkinje?

Dijana: - Ja sam svuda ista i u školi i na treningu i na takmičenju, što bi se ja uopšte menjala?

In: - Na koji način organizuješ svoje vreme, kad uspevaš sve to da postigneš?

Dijana: - Uvek je tu trener, on je taj koji mi najviše pomaže da dobro organizujem i iskoristim vreme.

In: - Kada si počela da treniraš stoni tenis i kako si se u njega zaljubila?

Dijana: - Treniram od prvog razreda osnovne škole, a profesionalno, od petog razreda. Što znači da od prvog razreda osnovne škole svakog dana treniram.

Jednog zimskog popodneva šetala sam sa tatom pored hale iz koje se čulo „ping - pong“, „ping - pong“. Pitala sam tatu šta je to, a on me je uveo u halu da mi pokaže. Meni je to prebacivanje loptice bilo toliko zanimljivo da sam odmah želela da treniram. Mama je bila mali problem, jer je smatrala da je rano i da imam vremena, ali ja sam bila uporna, molila, kumila, plakala, i izborila se za svoju ljubav - stoni tenis.

In: - Da li si se nekada zainteresovala i za neki drugi sport?

Dijana: - Nikada nije bilo vremena da se ozbiljnije pozabavim nekim drugim sportom, jer ako želiš da postigneš uspeh u jednom moraš potpuno da mu se posvetiš, ali me zanimaju borilački sportovi boks i kik boks, a volim da gledam i tenis, odbojku, rukomet...

In: - Koji je tvoj prvi uspeh u tenisu, naveći i najdraži uspeh?

Dijana: - Moj prvi uspeh koga se rado sećam ostvarila sam sa devet godina u Dizeldorfu, na dečijoj olompijadi osvojila sam prvo mesto u pojedinačnoj konkurenciji, prvo mesto u dublu i prvo mesto ekipno, tri zlata! Moj najveći uspeh postigla sam prošle godine u Italiji, na Evropskom prvenstvu za kadete juniore, osvojila sam srebrnu medalju u dublu. Najdraže mi je Balkansko prvenstvo za kadete i juniore, prošle godine, gde sam osvojila zlatnu medalju u pojedinačnoj konkurenciji i tada mi je prvi put svirala himnu.

In: - Kakav je osećaj kada ti sa 16 godina sviraju himnu,

a ti na najvišem postolju. Mašeš publici?

Dijana: - To je izuzetan doživljaj, koji treba da doživi svaki sportista! To je bio rezultat svih napornih treninga, tokom cele godine. Za taj trenutak, vredelo je!

In: - Da li pored ovih napornih treninga, koje po nekad imaš i dva puta dnevno i škole uspevaš i da izdvojiš malo vremena za momke i kakvi ti se momci dopadaju?

Dijana: - Volim da izlazim, kad imam vremena i kad nema turnira. Za momke uvek ima vremena, a dopadaju mi se normalni momci. To znači da ima razumevanja za moje obaveze. Nema neki određeni tip koji mi se dopada, već treba da se desi nešto što će me zainteresovati i privući.

In: - Hvala ti što si odustala od gledanja filma i to vreme posvetila razgovoru za In. Našim čitaocima preporučujem da se se ugledaju na ovu vrednu i uspešnu curu.

EDUKACIJA

mesto za autogram..

Intervju sa Ivanom Matić

Najbrža devojka internata

Sa nama u domu živi Ivana Matić, atletičarka, sprintašica, koja ima zavidan broj medalja sa mnogih takmičenja u zemlji i inostranstvu. Pored toga, Ivana je učenica II razreda ekonomskog srednjeg škole. O treninzima, školi i druženju razgovarala je sa svojom cimerkom Marijanom Bagić.

In: - Ivana, ti si atletičarka, od koje godine treniraš?

Ivana: - Počela sam u petom razredu, koliko je to godina? Eto oko pet godina.

In: - Kako si se opredelila baš za trčanje?

Ivana: - Moja starija sestra trenirala je atletiku i odbojku. Tata je redovno išao na utakmice da navija, ali ona je više bila k'o manekenka. Onda je jednom rekla treneru da ima jako brzu sestruru, pa je on rekao da je dovede. I eto, nisam mogla da izneverim porodična očekivanja, neko je morao da postigne rezultate!

In: - Kako izgleda tvoj uobičajeni trening?

Ivana?: - Teškoo! Razlikuju se zimski i letnji treninzi. Leti više radimo tehniku trčanja, startni blok i kratke deonice, dok zimi više radimo duže deonice i vežbamo izdržljivost.

In: - Šta je bitno da poseduje jedan atletičar?

Ivana: - Treba da ima brzinu, snagu, spretnost, upornost i da strašno puno trenira.

In: - Koliko često treniraš i kako u to uklapaš školu?

Ivana: - Treniram svakog dana oko 1,5 do 2h. Dva puta nedeljno pored dvočasovnog treninga imam još sat vremena vežbe u teretani. Vratim se kući mrirtva umorna. Učim najviše pre treninga i vikendom, mada nekad moram nešto da ponovim ili još doučim i posle treninga.

In: To je ono kad dođeš u sobu, srušiš se na krevet i kažeš, e, kad bi me sad neko istušir'o.

Uz takve treninge, koje si uspehe postigla ove godine?

Ivana: - Moj najveći uspeh u ovoj godini je to što sam ušla u reprezentaciju. Mesto u reprezentaciji izborila sam time što sam bila prvak države za mlađe juniore i treća u državi za starije juniore, odmah posle Ivane Španović i Katarine Sirmić. Kao član reprezentacije učestvovala sam na prvenstvu sveta u Italiji, jula meseca, gde sam trčala štafetu 100, 200, 300 i 400m. i osvojile smo četvrtu mesto. Na mlađoj juniorskoj balkanijadi u Turskoj, avgusta meseca, u Ankari, trčala sam na 100m. i tu trku neću nikad zaboraviti, do samog kraja bila sam na trećoj poziciji i onda, gotovo u fotofinišu, prešla me je Bugarka. Zauzela sam četvrtu mesto i isplakala gorke suze. U Ankari sam trčala i u štafeti 4X100, gde smo osvojile srebrnu medalju. U septembru, na početku školske godine išla sam u Grčku na stariju juniorskiju balkanijadu. Učestvovala sam u disciplini štafeta 4X100m i osvojile smo zlatnu medalju, a malo nam je falilo da oborimo i državni rekord.

In: - Posle niza ovakvih uspeha, šta još planiraš da osvojiš ove godine?

Ivana: - Takmičenja su za ovu godinu završena, sad vredno treniram i spremam se za sledeću sezonomu. U međuvremenu, mogla bih da osvojam jednog... X-mena :), ali otom-potom!

In: - Da li se razlikuje druženje sa devojkama iz reprezentacije od druženja sa cimerkama?

Ivana: - Sa cimerkama više razgovaram, bliže smo i prave smo drugarice. Sa devojkama iz tima treniram, razgovaramo o strategiji, treningu i pobedi, manje se družimo, možda i zbog toga što je atletika prvenstveno individualni sport.

In: - Hvala na razgovoru i želimo ti da i dalje budeš najbrža na Balkanu a i šire, ali samo u ženskoj konkurenciji, stvarno je red da i tebe stigne neki frajer!

Proslavljen Dan Doma

Svečano i veselo sa 65

Dan naše ustanove je šesti novembar. Za sve koji to još ne znaju, toga dana rođena je žena čije ime nosi dom - Angelina Kojić. Ova humanistkinja je svoju ljubav i pažnju poklonila deci koja su ostala bez roditelja tokom drugog svetskog rata, brinula o njima i svojom ljubavlju i pažnjom pomogla im da odrastu. Ove godine se navršava 65 godina od osnivanja naše ustanove.

Dan doma obeležili smo u petak uveče, malom priredbom i žurkom. Među gostima je bio sin Angeline Kojić, Momčilo Kojić, članovi upravnog i nadzornog odbora, bivši i sadašnji radnici doma i naravno, učenici.

Goste i sve prisutne prvo je pozdravio direktor doma Goran Petković, a potom je uručio torte pobjednicima turnira u košarci, fudbalu i stonom tenisu koji su ranije organizovani u čast dana doma.

Kratki program, povodom dana doma, pripremili su učenici. Prvo su na različitim jezicima stihove Puškinove pesme govorile Jovana Đeković (na engleskom), Marijana Bagić (na ruskom) i Jelena Barjaktarović (na srpskom). Milica Petrović Vasiljević i Zuzana Mega u duetu su otpevale dve izvorne pesme a Svetlana Ugrinov i Natalija Martinov su nam na tamburicama predstavile banatske motive.

Nakon toga nastala je žurka i „Laki keš“ uživo.

Nagrađeni učenici:

Pobednici u fudbalu, ekipa - Jašinci: Aleksandar Nikolić, Marko Sikimić, Atila Čipak, Bojan Mijatov, Ivan Stojkov i Nandor Nađ.

Pobednici u košarci, ekipa - Cigani: Srđan Kaman, Mladen Mijanović, Bojan Trivunović i Marko Karić. Ženska košarkaška ekipa Zvezde koja se borila rame uz rame sa momcima. Ekipu su činile: Adrijana Ćorda, Ana Popnovakov, Tatjana Makivić, Teodora Kajkut i Ines Gocić.

Stonoteniseri: Jasna Kovač, Dijana Tatar, Dobrić Đura, Ivanović Aleksandar i Vanja Bulić

susret bivših domaca

Ljudi za primer

povodom 65 godina od osnivanja doma

Ove godine navešava se 65 godina od kako je u Zrenjaninu osnovan Dom za brigu o deci, žrtvama fašističkog terora, odnosno dom za decu boraca poginulih u drugom svetskom ratu. Zadatak formiranja ustanove i rukovođenja njome dobila je plemenita i predana učiteljica Angelina Kojić, svoj deci poznata kao tetka Gina. Iako je tokom tih prvih godina postojanja dom više puta menjao lokaciju i nazive, upravnica, nezamenljiva Angelina ostala je ista kao i uloga ustanove, a to je da okuplja i pomaže decu bez roditeljskog staranja.

Na dan oslobođenja našeg grada, 2. X. 2009g. u Kulturnom centru u Zrenjaninu okupili su se prvi stanari doma, sada već sede starine. Otišla sam na skup po reporterskom zadatku. I ako sam očekivala da će ovo biti samo još jedan od mnogih formalnih, suvoparnih i pre svega dosadnih jubileja, bila sam iznenađena. Tog kišovitog petka u sali Kulturnog centra nisu se sastali samo, sada već stariji izborani muškarci sede kose, bio je to skup starih drugova koji su zajedno proveli detinjstvo u domu i koji su upravo u ovom jubileju videli priliku da ponovo sretnu svoje cimere i podsete se mnogobrojnih zajedničkih dogodovština, avantura i sitnih dečijih spletki. Bila je ovo i prilika da odaju počast, priznanje i zahvalnost svojoj upravnici, ali i zajedničkoj majci, izvoru topline i utehe u tim teškim vremenima. Bilo je tu i očiju punih suza i gromoglasnog smeha ili pak bolne tišine kada je jedan od bivših pitomaca doma, Boško Latinović, pročitao svoj referat, hroniku njihovog boravka u domu. Referat pun detalja o njihovim nestašlucima, prvim ljubavima i školskim problemima još jednom ih je podsetio na to da su zauvek povezani nevidljivim nitima sudsbine. Sudsine koja se sa njima, još kao malom i ranjivom decom, surovo poigrala i ostavila ih bez roditelja, sudsine koja je tu istu decu, uplašenu i prepuštenu samoj sebi, okupila u ovom domu, dala im za upravnici tetku Ginu i pružila im novu šansu, šansu za bolju budućnost.

Zahvaljujući svojoj neizmarnoj snazi, velikoj volji i optimizmu, ova deca, izvučena ispod ruševina svojih kuća, istrgnuta iz ruku nacističkog okupatora, danas su ljudi iza kojih je uspešna karijera. Oni su izvanredni umetnici, privrednici, stručnjaci. Oni su danas i ponositi dedovi koji žive spokojno, ne opterećujući se prošlošću ali takođe i ne zaboravljajući je. Ovakvi skupovi su nam opomena da se u svakom trenutku života treba boriti, učiti i napredovati ali i opomena da istoriju ne treba samo učiti već iz nje izvlačiti i pouke.

Jarmila Benka #61

Turnir u košarci

I devojke pod košem

Sreda, 7. oktobar, divan, sunčan dan, a ja, umesto da se smaram na mikrobiologiji, uživam na košarci! Naravno, ta uživancija se dešava jednom godišnje, kad se u domu održava turnir u košarci. Ove godine, osim 6 muških ekipa takmiči se i jedna ženska. Biće žestoko!

Turnir je počeo u 10h. i trajao do 13h. Na početku su borbe bile žestoke i srčane a kako je turnir odmicao bili smo sve umorniji! Devojke su se dobro i žestoko borile. Na kraju pobedila je ipak moja ekipa, Cigani. U sastavu pobedničkog tima igrali su: Srđan Kaman, Mladen Mijanović, Bojan Trivunović i Marko Karić.

Marko Karić

Marko Karić

Gruba igra

Na ovogodišnjem košarkaškom turniru održanom povodom dana Doma, prvi put je rame uz rame sa momcima, učestvovala i jedna ženska ekipa, Zvezde, a i sijale su! Ekipu su činile: Adrijana Ćorda, Ana Popnovakov, Tatjana Makivić, Teodora Kajkut i Ines Gicić, sve učenice prvog razreda. Nakon utakmice malo smo popričali sa njima.

In: - Kako je to igrati košarku sa momcima?

Zvezde: - Navikle smo. Nemaju baš respeksa prema nama kao damama, tako da smo i mi naučile da igramo grubo.

In: - Da li je ekipa u ovom sastavu do sada trenirala?

Zvezde: - Tatjana, Teodora i Ines trenirale su zajedno za ŽKK Titel, dok su pohađale osnovnu školu. Često su igrale protiv Ane Popnovakov. Adrijanu smo upoznale ovde. Na turniru smo prvi put nastupile zajedno, što nam nije bio problem da se lako uklopimo u igru, brzo smo se uštisile.

Internat nas je spojio i nadamo se da ćemo dugo ostati zajedno i naravno zajedno igrati košarku i pobeđivati, pa makar i ove naše košarkaše.

In: - Cure, hvala vam na razgovoru, meni je ovo poslednji turnir, dogodine nisam više u internatu, pa neka se sa vama bore neki novi klinci!

Turnir u malom fudbalu

U finalu - ubedljivo

Dana 30. septembra održan je, već tradicionalni, turnir u malom fudbalu. Učestvovalo je 6 ekipa, a glavni organizator i sudija bio je vaspitač Svetislav Cvejanov. Po lepom i sunčanom danu, kao stvorenom za fudbal, nastupili su: Jašinci, Partizan, Cigani, Flamingosi, Spartakus i Vrnjci. Za zapisničkim stolom sedeo je Vuk Radošević, rasejan i dekoncentrisan, sve zbog jakog sunca!

Nakon uzbudljivih i žestokih borbi dobili smo finaliste turnira: Vrnjci i Jašinci.

Za ekipu Vrnjci igrali su: Borislav Suvajčević, Nikola Dragičić, Stevan Dragičić, Vanja Bulić, Nemanja Aleksijević i Aleksandar Ivanović. Ekipu Jašinci činili su: Aleksandar Nikolić, Marko Sikimić, Atila Čipak, Bojan Mijatov, Ivan Stojkov i Nandor Nađ.

Finalna utakmica je bila uzbudljiva i dinamična. Rezultat se menjao iz časa u čas, pa su čas vodili jedni čas drugi. Na kraju su pobedili Jašinci ubedljivim rezultatom 5:3.

Čestitke su dobili odmah a tortu će za Dan Doma!

Nakon turnira ostalo je još da vaspitač Svetislav ispiše opravdanja za izostanak iz škole svim učesnicima turnira i da se pojede fina, velika, ukusna torta.

Vuk Radošević

Turnir u stonom tenisu

Izostali internatski dueli

Turnir u stonom tenisu održan je u sredu, 4. XI u večernjim satima. Održano je pojedinačno tekmičenje, posebno za momke a posebno za devojke. Ukupno je prijavljeno 20 takmičara. U ženskoj konkurenciji I mesto osvojila je Kovač Jasna, II mesto Dijana Tatar. U muškoj konkurenciji I mesto osvojio je Dobrić Đura, II mesto Ivanović Aleksandar, a III mesto Vanja Bulić.

I ove godine je u vreme turnira izostalo učešće naših najboljih tenisera, jer su se u to vreme održavala i školska takmičenja, vladao je grip, a bilo je i privatnih obaveza. Žao nam je što su izostale interesantni internatski dueli. U organizaciji i realizaciji turnira, nesebično su mi pomagali Srđan Kaman i Bojan Mijatov

vaspitač Mikloš Bakoš

iz velike štampe: Večernje Novosti, utorak 24. novembar 2009

СТОНОТЕНИСЕРИ ЗРЕЊАНИНСКОГ СТЕНЕСА ЗВАНИЧНО НАЈБОЉИ ЈУНИОРИ У ВОЈВОДИНИ ПРЕСУДНО С КИКИНДОМ

СРЂАН Каман, Илија Мајсторовић, Иrfan Čekić и Јоје Ерешић, чланови рунднерског тима стонотенисног клуба Стенес из Зрењанина, у свом узрету највижу прву у Вojводини. На екипном стонотенисном јуниорском првенству покрајине у Вршцу, протекле суботе, они су победили све конкуренте и још једном потврдили да град на Бегеју користи у један од највећих центара ping-ponga у овом делу Србије.

Илија Мајсторовић и другите победници су савите Но-

вог Кнежевића, Вршица, града домаћина турнира, зрењанински Банета, Оадака и Кикинде. Све противнике добили су 2:1, а само са Кикинданским најаком победом била је тешка 3:2.

За Кикиндујаме смо и знали да ће бити наш најтежи противник, јер наша компанија имају одличне мале стонотенисере и тима победитеља завести је велики успех. Меч са њима почели смо зоре. Ја и Ђекић изгубили смо своје мечеве, или се тада разиграо Срђан Каман и победио Ни-

ката Топаловић. Он је побијен исклучиво разгортацем се Чојић и добро Кристијана Галу, најбољег Кикинданчика, а онда ни мени није остало нико друго до да победим изузетно неподобан Поповић. То ми је пошло за руком други пут ове јесени пошто сум доскоје против њега стапио "у минус" - каже Илија Мајсторовић. ■

Najbolji u Vojvodini

Stonoteniseri Zrenjaninskog Stensa zvanično najbolji juniori u Vojvodini

Naši internačani Srđan Kaman i Jožef Ereš i njihovi drugovi iz tima Ilija Majstorović i Irfan Čekić članovi stonoteniserskog kluba Stens iz Zrenjanina, u juniorskoj konkurenciji nemaju premca u Vojvodini. Na ekipnom stonoteniserskom juniorskem prvenstvu pokrajine u Vršcu, 21. XI, oni su pobedili sve konkurente i još jednom potvrdili da grad na Begeju izrasta u jedan od najvećih centara ping-ponga u ovom delu Srbije.

Intervju sa Vaštag Denisom

Nokaut za 30 sekundi

Vaštag Denis trenira boks od februara meseca ove godine, a već je postigao značajne rezultate. Na grožđebalu u Vršcu, u nedelju, 20. septembra, održano je takmičenje u borilačkim sportovima: boksu, savateu, i kik boksu. U boksu, u velter kategoriji naš Denis osvojio je I mesto u jakoj konkurenciji. Intervju sa njim vodi Marina Pomorišac.

In: - Čestitamo ti na uspehu! Možeš li nam, molim te, objasniti šta je to velter kategorija?

Denis: - U boksu se takmičari raspoređuju u odnosu na kilažu, pa su suprotstavljeni takmičari u istoj težinskoj grupi, kategoriji. Najlakši takmičari su oni do 27kg, to su pioniri, perolaka kategorija 54-57kg, laka kategorija 58-60, poluvelter 61-65kg, velter 66-69, srednja 70-74, poluteška 75-79, teška 80-86, superteška od 86 pa na dalje.

In: - Da li je boks isključivo muški sport?

Denis: - Boksom se ne bave samo momci već i devojke. Imamo veoma mnogo devojaka koje se uspešno bave ovim sportom.

In: - Osim što si se dobro borio, pa i turnir osvojio, kako ti je još bilo u Vršcu?

Denis: - Na grožđebalu je bilo veoma lepo, kao na velikom vašaru. Bilo je pečenja, vina, tamburaša, ringišpila, trubača i dobrih borbi.

In: - Sta nam mozes reci o organizaciji takmičenja?

Denis: - Organizacija takmičenja je bila na visokom nivou. Osim pobednika, i svi učesnici su dobili po medalju za učešće.

In: - Koje bi još uspehe mogao da nam pomeneš?

Denis: - Novi Bečej, bokserska revija u junu, tu sam osvojio pehar za najboljeg pojedinca u svojoj kategoriji. Ruma, maja, revija, nokautirao sam protivnika za 30sekundi.
In: - Uuu, pa ne smem više ništa da te pitam! Ako se iznerviraš, odo' ja za manje od 30 sekundi!
Denis: - He, he, pa nije baš tako. Mi bokseri imamo dobru kontrolu ponašanja. Zbog toga je i veoma korisno trenirati borilačke sportove jer naučite da se kontrolišete.

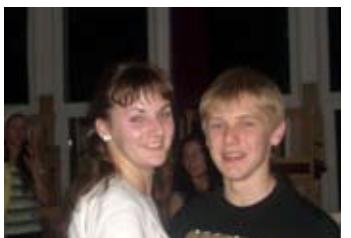
valcer, početni stav

valcer u zamahu!

tango 1

tango 2

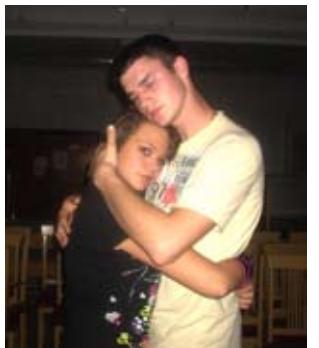
tango 3

tango 4

tango 5

tango 6

e, ovo je tango!

ovako to rade majstori!

a šta je ovo?!

a šta je tek ovo!

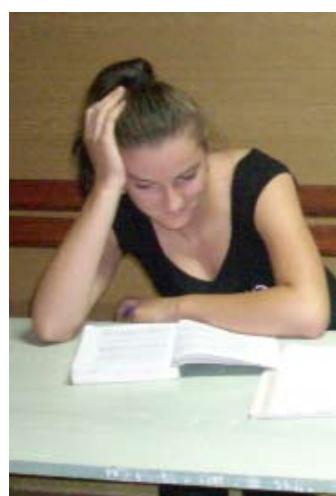
UČENJE PO MODELU.....

a sad opeli!!!

MOJE MESTO I P

OZA ZA UČENJE!!!!

DEŠAVANJA

Dolinom jorgovana do Jeleninog srca

Poklanjanje cveća je veoma važan korak u taktici osvajanja. Pre četiri veka srpski kralj Uroš I (1243 -1276) pred dolazak svoje buduće supruge Jelene Anžujske, naredio je da se, putem kojim će ona doputovati do zamka Maglič, ibarskom dolinom od Kraljeva do Raške, zasade jorgovani. Taj gest izuzetne pažnje i divljenja oduševio je buduću kraljicu i uživala je u opojnoj čaroliji mirisa jorgovana. Jorgovan je svojim mirisom i svojom izuzetnom lepotom pripitomio dolinu Raške i buduću kraljicu podsetio na njenu rodnu Provansu. Jelena Anžujska bila je kasnije dobra kraljica. Rodila je dva srpska kralja Dragutina i Milutina Nemanjića, osnovala je prvu žensku školu u tadašnjoj Srbiji, na dvoru je organizovala prepisivanje knjiga koje je zatim poklanjala, imala je čuveno knjigohranilište, to jest biblioteku, osnovala je i čuvenu školu za siromašne devojke u kojoj se učio vez, muzika i pismenost. Gradila je i obnavljala manastire i zadužbine. Umrla je kao monahinja i sahranjena je u manastiru Gradac , a tri godine nakon smrti proglašena je za svetiteljku. Slavi se 12 novembra po novom kalendaru. Jelena je prva srpska kraljica koja je postala svetiteljka.

Deo ibarske magistrale, kuda je zasađen jorgovan, je dobio naziv «Dolina jorgovana». Jorgovani su bili znak Uroševe ljubavi prema Jeleni, ali i znak uvažavanja i poštovanja žene, kao što su bili i gest dobre volje da se prihvate razlike i da se anžujskoj princezi daleka i primitivna Srbija prikaže kao gostoljubiva zemљa dobrih namera.

Želeći da istaknu lepe i plemenite primere iz naše prošlosti gospođa Vesna de Vinča i ekološki centar „Vratimo lepotu rekama“, započeo je projekat „Srbija zemљa jorgovana“. Cilj projekta je da se u Srbiji zasaditi više jorgovana i da Srbija postane prepoznatljiva po jorgovanima kao što je to Holandija po lalama.

Ovom projektu smo se pridružili i mi. U našem domu ima 270 mlađih ljudi koji treba da uče na najboljim primerima iz naše prošlosti. Evo prilike da od kralja Uroša, koji je živeo u 13-tom veku naučimo puno o osvajanju žene, izražavanju poštovanja i ljubavi.

Pošto je Pedagoško veće podržalo akciju, dobili smo saglasnost i od Direkcije za izgradnju i uređenje grada. Mlada inženjerka hortikulture Jelena Marković snimila je prostor oko doma i isplanirala gde se mogu saditi jorgovani. Odredili smo i obeležili mesta za 75 sadnica. Grupa dobrovoljaca predvođenih vaspitačima Svetislavom i Ljiljom 29. oktobra iskopala je rupe za sadnju jorgovana, a sama sadnja bila je malo komplikovanija zbog kiše, epidemije gripe i vanrednog raspusta, ali je ipak na zadovoljstvo svih učesnika uspešno obavljena. Sad čekamo da dođe proleće, de se jorgovani rascvetaju i da ljubavi koje će tu buknuti budu dostojne legende o kralju Urošu i princezi Jeleni.

Ljiljana Tomović

Učenici koji su učestvovali u sadnji jorgovana:

Saša Andrić, Branislav Urošević, Bojan Mijatov, Bela Terkelj, Nemanja Aleksijević, Milica Basarić, Dragica Bolozanov, Borislav Lavrnja, Klaudija

Predstavnici grupa u domskoj zajednici
Da bi znali kome da se obratite ukoliko imate
neku sugestiju ili primedbu podsećamo vas ko su
predstavnici grupa:

I vaspitna grupa-Pekez Nenad(soba 38)
II vaspitna grupa-Stefanović Snežana(soba 5)
III vaspitna grupa-Čanki Violeta(soba 18)
IV vaspitna grupa-Radojčin Dragan(soba 36)
V vaspitna grupa-Buza Beata(soba 18)
VI vaspitna grupa-Kajkut Teodora(soba 3)
VII vaspitna grupa-Vidić Slađana(soba 22)
VIII vaspitna grupa-Gverić Milica(soba 8)
IX vaspitna grupa-Sabo Robert(soba 50)
X vaspitna grupa-Ilijevski Bojana(soba 7)
XI vaspitna grupa-Stepanov Danijela(soba 54)
XII vaspitna grupa-Mrkšić Jovana(soba 11)
Na prvom sastanku domske zajednice, za
predsednika i zamenika jednoglasno su
izabrane Gverić Milica(predsednik) i Vidić
Slađana(zamenik).

Domska zajednica

Domska zajednica, za one koji to još ne znaju, predstavlja učeničku organizaciju koja im omogućava da u internatu plasiraju svoje ideje, daju primedbe i sugestije vezano za život u kolektivu i to na organizovan način, preko svojih predstavnika.

Domsku zajednicu čine izabrani učenici iz svih vaspitnih grupa.

Da bi napravili presek stanja i prikupili podatke o tome šta kažu internačani, šta im smeta, kakve ideje imaju za kvalitetniji život u internatu svi predstavnici grupa napravili su anketu među učenicima.

Učenici u toj anketi uglavnom svoje primedbe upućuju na račun ishrane(nedovoljno mesa, nedovoljna raznovrsnost i količina, sugerisu da se uvede i raznovrsnija posna ishrana za učenike koji poste). Pored toga, smeta im dužina izlazaka (tačnije kratkoća!), zatim nedovoljan broj kompjutera.

Učenici predlažu da se i u domskom delu naprave cipelarnici, a u internatskom čiviluci za jakne, police za knjige. Učenicima takođe ne odgovara muzika sa razglaša.

Učenici su imali primedbe i na kontejnere koji stoje ispod prozora, i imali predlog da se hrana koja se odlaže u kontejnere odlaže na higijenski način.

Neki od predloga već su usvojeni od strane Uprave doma, za neke je dogovorenno da u njihovo rešavanje budu uključeni sami učenici (muzika sa razglaša npr.). Ostali će se rešavati u toku školske godine u skladu sa mogućnostima. U planu nam je sastanak sa direktorom.

Jedan broj predloga odnosio se i na osposobljavanje unutrašnjeg dvorišta za potrebe učenika.

Pored toga, domska zajednica bavila se i pitanjem žurki, organizacijom Dana doma, a izabrani su i predstavnici učenika u Uniji školskih parlamenta opštine Zrenjanin. I na kraju, pozivam sve učenike da se uključe u rad domske zajednice, budimo svesni da kvalitet života u domu velikim delom zavisi od svih nas i naše odgovornosti.

Gale # 38

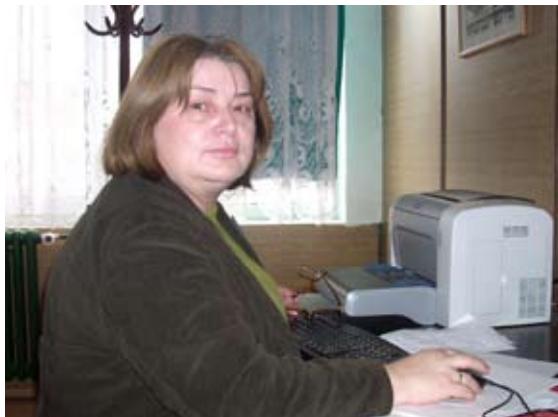
RIZIČNA IGRA

Medju igrama koje su postale moderne pre nekoliko godina kod učenika viših razreda osnovne škole i kod srednjoškolaca, bila je i igra „onesvećivanja... Nastala kao rezultat želje za dokazivanjem počela seigrati, pre svega, medju dečacima. Dečak stavi ruke na grudi, a drugovi ga udaraju dok se ne onesvesti.

Takva igra, koja počinje sa jednom vrstom namera može izazvati mnoge neželjene posledice. To je iskusio i naš, sada već bivši stanar, koji je posle takve igre noć proveo u Urgentnom centru i nekoliko dana u bolnici na ispitivanju. On je imao sreće - sve se dobro završilo, bar što se tiče njegovog zdravlja. Učenici koji su učestvovali u toj igri ostali su bez mesta u domu.

Svi treba pažljivo da razmislimo kakve su koristi ili bolje reći štete od takvih igara. Da li ću postati glavna faca u društvu, veći mangup, heroj ili nešto suprotno od toga. I zato takve igre treba izbegavati.

Slađana Rebić

Zaštiti se!

-obeležavanje 1. decembra, Dana borbe protiv side-

Kao što svi znamo 1. decembar se u celom svetu obeležava kao Dan borbe protiv side. Ovim tekstrom želimo da vas podsetimo na neke važne činjenice kada je sida u pitanju. Pre svega, da razjasnimo razliku između HIV-a i side: HIV je virus humano imuno deficijencije i uzročnik je side. Nalazi se u svim telesnim tečnostima i tkivima zaražene osobe. Napominjemo da se zaražena osoba svojim spoljnjim izgledom ne razlikuje od zdrave osobe.

Sida je poslednji stadijum infekcije HIV-om. Sida je bolest.

Za sve nas je važno da znamo kako se sida prenosi, odnosno, ne prenosi. Evo nekoliko reči i o tome:

HIV-virus se prenosi, najčešće, putem nezaštićenog seksualnog odnosa. Pored toga, može se preneti sa zaražene majke na dete (u toku trudnoće, u toku porođaja, u toku dojenja). I treći način prenošenja je putem krvi i krvnih produkata (inficirane igle, žileti, četkice za zube).

HIV-virus se ne prenosi: rukovanjem, poljubcem, grlenjem, ubodom insekata, korištenjem istih prostorija, upotrebom zajedničkog toaleta, kupanjem u bazenu...

Evo i nekih zanimljivosti vezanih za sidu:

*svakih 5 sekundi u svetu se jedna osoba inficira HIV-om,

*svakih 15 sekundi u svetu se jedna mlada osoba inficira HIV-om,

*svakih 10 sekundi u svetu se ugasi jedan život od posledica ove bolesti.

I mi u internatu smo 1. decembra bili deo sveta. Dan borbe protiv side obeležili smo predstavom pod nazivom "Apoteka". Glavni akteri predstave bili su: Bojana Ilijevski, Milica Gverić, Andrea David, Predrag Kačavenda, Galetić Nemanja, Jelena Barjaktarović i Aneta Ferenci. Da osmislimo i realizujemo predstavu pomogli su vaspitačica Radmila Stojanović i stručni saradnik za dramsku sekiju Robert Takarić.

Ideja predstave bila je da pokaže da kupiti kondom nije sramota jer je on najsigurnija zaštita od side, a cilj ovog teksta da vas dodatno zdravstveno edukuje.

Bojana Ilijevski

Niko nije zaštićen

tribina o sex trafikingu

Svakog oktobra u našem internatu se organizuje predavanje na temu „Trgovina ljudima - sex trafiking“. Tema je veoma značajna i potrebno je da svi budu informisani o opasnostima od ove pojave pa se zbog toga organizuje predavanje za svaku novu generaciju internačana. O tome smo 27. oktobra porazgovarali sa inspektorom zrenjaninske policije Borislavom Kočićem, članicom edukativnog centra Mirjanom Ivančević i predstavnicom zrenjaninske sigurne kuće Teodorom Lazić.

Šta znači trafiking?

Trafiking je trgovina ljudskim bićima u svrhu seksualnog iskorišćavanja, prisilnog rada, prosaćenja, braka, lažnog usvajanja, primoravanja na vrištenje kriminalnih dela, trgovine organima pa čak i radi trgovine bebama. Trgovina ljudima je oblik organizovanog kriminala kojim se ozbiljno krše ljudska prava, razvija korupcija i ugrožava zdravlje pojedinca ali i čitavog društva. Posle trgovine drogom i oružjem, trgovina ljudima spada u najrasprostranjeniji vid organizovanog kriminala.

Prema procenama brojnih istraživanja, godišnje oko 700000 žena, dece i muškaraca postaju žrtve trgovine, što znači da je danas oko 27 miliona ljudi u ropskom položaju, a od toga je oko 8 miliona dece!

Ko su žrtve?

U najvećem broju prepoznatih slučajeva žrtve su mlade devojke, žene, deca, siromašne i nezaposlene osobe koje su već bile izložene nekom obliku nasilja, ali žrtva može da postane svako, bez obzira na pol, rasu, uzrast i stepen obrazovanja!

Često su pod uticajem opijata i alkohola što ostavlja trajne posledice na njihovo fizičko i mentalno zdravlje.

Ko su trgovci?

To mogu biti i muškarci i žene a sve češće su to članivi porodice. Veoma dobro znaju na koji način da se približe osobi, kako da dobiju njenovo poverenje i na kraju, načine od nje žrvtu.

„Laka para“

U slučaju primamljive ponude za rad u inostranstvu (najčešće sezonski poslovi) obavezno treba sve proveriti (poslodavce, mesto..) preko poznanika, agencija i ambasade u tom mestu. Porodici i prijateljima treba dati adresu i broj telefona prebivališta, ostaviti kopiju svih dokumenata sa jednom fotografijom i ostati sa njima u kontaktu. Originalna dokumenta nositi sa sobom i ne davati ih nikome, osim službenim licima.

Osobe se teško izvlače iz ropsstva, ali i kada se to desi psihički ožiljci teško zarastaju ili trajno ostaju.

Snežana Stepanović

``OTVORIMO VRATA``

-kampanja obeležavanja 10. oktobra, svetskog dana mentalnog zdravlja

Mentalno zdravlje je od presudnog značaja kako za svakog pojedinca, tako i za društvo u celini. U svetu i kod nas 10. oktobar obeležava se kao Dan zaštite mentalnog zdravlja. Zvanični podaci kažu da danas oko 450 miliona ljudi pati od mentalnih poremećaja, a 24 miliona ljudi ima shizofreniju. Mnogi od ovih ljudi pate sami, zaboravljeni! O mentalnim bolestima malo se govori, a ljudi koji od njih boluju često su odbačeni od porodice i okoline, čak nailaze na posmeh, strah, nerazumevanje i druge predrasude. Kao da su sami krivi za svoju bolest.

Veoma je važno da znamo da mentalna bolest ne predstavlja lični neuspeh, niti je neko kriv za svoju bolest. To nije nešto što se događa samo drugima. U vrtlogu života je mnogo uspona i padova, gubitaka, svi možemo doći u situaciju da se suočimo sa nekim od mentalnih poremećaja.

Upravo o ovoj temi razgovarali smo na tribini koja je održana u domu 20. oktobra. Gosti na tribini, bili su dr Ružica Knežević, psihijatar - psihoterapeut i pretstavnici Karitasa.

Na predavanju smo saznali šta su mentalni poremećaji, kako nastaju, kako se razvijaju, koji su simptomi mentalnih poremećaja i kako se leče. U razgovoru sa doktorkom saznali smo da ljudima sa mentalnim poremećajima treba prići sa razumevanjem i prihvatanjem a ne osuđivanjem i žigosanjem.

Svako od nas, na ovaj ili onaj način ima svoje mesto na ovom svetu. To mesto treba da imaju i osobe obolele od mentalnih poremećaja. Nakon razgovora sa doktorkom imali smo priliku da pogledamo francuskiigrani film „Osmi dan“ koji tretira problem snalaženja mentalno retardiranih osoba u porodici i društvu. Film je na nas ostavio snažan utisak, neki su se tokom filma smeiali, neki plakali, ali na kraju smo se složili da je život mentalno obolelih osoba jako težak i neprihvaćen u društvu.

I da zaključimo - izveštaj o svetskom zdravlju iz 2001.g. kaže da svetska zdravstvena organizacija, kao vodeća svetska organizacija zaštite zdravlja, ima jednu jedinu mogućnost: „Da osigura da naše generacije budu poslednje kojima vladaju žigosanje i diskriminacija umesto nauke i razuma“

Nada Šrainer i dr Gale

Vršnjačka edukacija

Za lepšu budućnost planete

U Beogradu je 19. septembra, u organizaciji UN, održana vršnjačka edukacija, na temu boljeg života na našoj planeti. Ovom seminaru prisustvovali su đaci iz sledećih 5 gradova Srbije: Novog Sada, Zrenjanina, Niša, Čačka i Užica. Moja najbolja drugarica, Jelena Pirić, i ja bile smo predstavnici Ekonomsko – Trgovinske škole Jovan Trajković. Seminar je trajao dva dana, a predavanja su održavana od 11h do 16h. Predavanja su bila dobro organizovano i uz igrice smo naučili mnogo zanimljivih stvari. Shvatili smo koje zadatke mora da ispunij svaka zemlja do 2015g, za dobro svih nas na ovoj planeti. Treba da se iskoreniti glad i siromaštvo, da se žene izjednače sa muškarcima, da se smanji procenat nepismenih, broj obolenih od raznih bolesti, a naročito polnih, da se poboljša zdravlje majki i trudnica, da čuvamo prirodu i da bogatije zemlje oproste dugove siromašnim.

Imali smo slobodno vreme koje smo iskoristile za posetu Sabornoj crkvi, obilazak Kalemeđdانا a videle smo i druga, kojeg mnogo volimo, ali ga retko viđamo. Pored znanja koje smo stekle, drago mi je što smo upoznale mnogo naših vršnjaka sa kojima se redovno čujemo, a u martu ćemo se opet videti. Ovo je bilo lepo iskustvo i kome god se pruži prilika obavezno nek je iskoristi. Jelena i ja smo imale jednu radionicu u internatu i nadamo se da nismo bile naporne. Ako imate vremena dođite da se družimo i naučimo nešto novo, nećete se pakjati. NEMOJTE DA MI VERUJETE, DOĐITE DA SE SAMI UVERITE!

Danijela Stepanov

PRIREDBA ZA DAN DOMA

SEĆANJE NA JELENU

Naša vaspitačica Jelena

Kada smo prvi put zakoračili u internat, onako uplašeni, nespremni za samostalni život, sa velikim strahom od mnoštva nepoznatih ljudi, bila je tu osoba sa velikim osmehom na licu, da nas dočeka i bude nam druga majka.

To je bila Jelena Kantar, naša draga vaspitačica, koleginica, dobra prijateljica... Bila je tu da pruži sve što nam je trebalo za novi početak. Ona nas je pratila u školu, pomagala nam oko učenja, savetovala nas. Bila je tu da nas oraspoloži kada nam je teško, da nas digne kada padnemo...

Naša vaspitačica Jelena je osoba koja je uvek zračila pozitivnom energijom, optimizmom i ogromnom snagom za životom. Takvu smo je mi poznavali i takvu čemo je pamtitи.

Snežana Babić

Početak je školske godine. Vaspitačica Jelena: - upoznala sam svu sviju novu decu, osim jenog malog, plavog Nemanje, danima ga već tražim.

Vaspitačica Slađa: - eno na hodniku neki mali plavi. Jelena izlazi u hodnik i pita malog plavušana: - da li se zoveš Nemanja? Plavušan: -da. Jelena: -dođi sa mnom u kancelariju da se upoznamo. Ulaze u kancelariju , vaspitačica se predstavlja, kaže da će mu biti vaspitačica, da će voditi računa o njemu i da može da joj se obrati za svaku vrstu pomoći. I u jednom dahu mu objašnjava pravila kućnog reda od ustajanja do leganja. Plavušan sedi, zabezeknut, hvata dah i jedva promuca: -izvinite a ko je mene upisao u internat ?

Vaspitačica: -kako ko, pa roditelji! Plavušan već očajan: - a zašto kad sam ja iz Zrenjanina! Nesrećni plavušan došao je u posetu drugu iz razreda, sticajem okolnosti bio je plav i zvao se Nemanja, baš kao i ušenik koga je, sticajem okolnosti čekala da upozna, vaspitačica Jelena.

Sećanje na Jelenu Kantar

Dana 19. oktobra 2009 godine izgubila je bitku sa teškom bolešću naša koleginica, vaspitačica Jelena Kantar.

Ovo je prilika da se podsetimo nekih činjenica iz njenog života. Jelena je rođena 13. XII nećemo reći koje godine, jer to nikad nije volela. Završila je fakultet političkih nauka u Beogradu.

Prvo zaposlenje bilo joj je u Marksističkom centru. U dom za decu bez roditeljskog staranja došla je 1992 godine na poslove socijalnog radnika. Vrlo brzo postala je Kantarka, a devojčice su obožavale da je imitiraju kako se šminka, lakira nokte i telefonira. Jelena je prihvatala decu srcem, umela je da ih ohrabri, podstakne, posavetuje, izgrdi, da probudi takmičarski ali i drugarski duh u njima. Nekoj deci bez roditeljskog staranja pronašla je roditelje i oni su ih nakon 14, 15 ili 20 godina videli prvi put. Nekoj deci je išla na svedbe i na babine kao najrođenija tetka.

Jelena je pokrenula i organizovala dve značajne manifestacije u Domu: Tortijadu, „Slatke carolije“, takmičenje žena u pravljenju najlepših torti, koje se održavalo pred dan doma, i „Šareno jaje“ takmičenje učenika osnovnih škola u oslikavanju uskršnjih jaja. Kada su za TV prilog pitali malu Liviju šta je to Tortijada ona je rekla: to je kad na kraju Kantarka uzme mikrofon i posle svi jedemo torte.

Ostaće upamćena zajednička letovanja, zimovanja i planinarenja kroz koja su odrastala i sazrevala mnoga naša deca.

Gašenjem doma za decu bez roditeljskog staranja, Jelena prelazi na poslove vaspitača u internatu. I ovom poslu posvećuje se srcem i dušom i svojim radoznalim i nemirnim duhom. Postala je rame za mnoge školske i ljubavne jade. Ona je osmisnila i vodila radio sekciju. Sa talasa radio ZIN-a pravo u internatski etar za vreme ručka i večere slušali smo vesti, komentare i priloge, ozbiljne i one šaljive. Na radio Zrenjaninu Jelena je sa našim učenicima pravila omladinsku emisiju „Euforija“ koja se u živo emitovala četvrtkom uveče. Jelena je bila član redakcije internatskih novina, a i stručni rukovodilac košarkaša i košarkašica na Domijadama.

Jelena je bila uvek radozna i spremna za nova saznanja i učenja. Tokom svoje radne karijere pohađala je i učestvovala na mnogim seminarima i obukama kako domaćim tako i međunarodnim. Bila je instruktur za primenu kurikuluma u reformi obrazovanja, aktivista crvenog krsta, organizacije „Žene u crnom“, voditelj i učesnik mnogih edukativnih radionica.

Jelena je bila plemenit, iskren i pouzdan čovek i saradnik. Bila je spremna da obavi svaki zadatak. Volela je život i živila ga je i gledala uvek sa vedre i pozitivne strane. Takva je bila naša Jelena i takvu čemo je pamtitи.

Jelenini biseri

Baš mi je priyatno

Mesto radnje - dnevni boravak crvene grupe.
Vreme događanja - popodne oko 15,25h. nešto pre početka učenja.
Situacija - Na trosedu sedi Marija. Danijel leži, sa glavom u Marijinom krilu.
Radnja - vaspitačica Jelena drugi put ulazi u prostoriju i zatiče istu scenu.
Jelena: Dobro Marija zar ti nije neprijatno da sediš tako, sa njegovom glavom u tvom krilu?
Marija: Pa nije mi neprijatno, da mi je neprijatno, ja bih njemu rekla da se skloni!

Nesporazum

Vaspitačica Jelena: Kako je bilo danas u školi, šta se lepo dešavalо?
Ajša: Išli smo u muzej, bilo je jako interesantno. (misli na izložbu Leonarda da Vinčija, koja se održavala u Galeriji muzeja).
Jelena: E, taj je umetnik mene portretisao, uradio mi je veliki portret. (Misli na izložbu Milana Blanuše, koja se istovremeno dešavala u Savremenoj Galeriji)
Ajša: Stvarno vaspitačice! NE MOGU DA VERUJEM????!!

Pravopis

Danijela Prćić dolazi kod dežurnog vaspitača (vaspitačica Jelena) i traži da je upiše za produženi izlaz.

Jelena piše: Danijela Prćić ima...

Danijela je prekida:
Vaspitačice, sa dva č.
Jelena: Dobro, (na prezime dodaje još jedno č) Prćić.

Među Jeleninim stvarima, u fascikli „Male, drage stvari“ našli smo i ovo pisamce

Hvala vam na svemu!

Žao mi je što sam otišla tako iznenada, ali potrudiću se da dođem, bar za maturalo veče (makar samo da vidim vas). Ove tri godine ovde nikad neću zaboraviti, jer, ponoviču opet, vi ste mi bili kao druga majka. Zavolela sam vas i jako mi je teško što odlazim. Volela bih da vratim vreme unazad ali to nije moguće! Zato će vas uvek čuvati u svom srcu!

Zamolila bih vas da se u moje ime zahvalite i ostalim vaspitačima što su bili dobri prema meni. Nikad vas neću zaboraviti!

Voli vas vaša

Vesna Borčić

C M O O K !!! Zranjanin maj 2006

PAZI, SNIMA SE!

Poslednji dan škole pred uskršnje praznike protiče u uobičajenoj gužvi. Četvrtak je, podne, treba večeras realizovati omladinsku radio emisiju "Euforija" na radio Zrenjaninu, a niko od novinara ZIN-a odjednom ne planira da ostane u Domu. Znači, umesto u živo, snimićemo emisiju i odneti CD u redakciju Zrenjanina.

Optrčim triput celu zgradu da pronađem radio novinarke i novinare. Uz put, iz vaspitačke, pozovem ih nekoliko puta na razglasu na hitan sastanak u studiju u 12.30h.

Stiže se uz neminovna kašnjenja, zbog treninga, šetnje, učenja, ručka, telefoniranja, šminke (Pa, radio emisiju pravimo, ne TV!), produženih časova, produženih poljubaca...

-Na koju temu će mo raditi ovu emisiju Julijana, šta si planirala? - pitam urednicu našeg radija?

- O komunikaciji, nešto teksta sam pripremila, ali nije dovoljno- odgovara Julijana.

Kreće redakcijska mašinerija, piše se, dopisuje, skuplja po literaturi, Internetu... Šta je tu je, valjda će biti dovoljno teksta, uostalom, ako ne, pustićemo malo više muzike. U 12.30h treba da počne snimanje, a Igora, glavnog i odgovornog i jedinog sveznajućeg za tehniku, nema. U školi je, na času, te ne može nikako da dođe. Šalje mi poruku sledećeg sadržaja: "Pa znate vaspitačice kako se to radi, gledali ste dok sam ja snimao"? Pokušavam, ohrabrena Igorovom podrškom, da savladam tehniku, tu je i pomoć prijatelja, Igorovih drugara koji su takođe sedeli i i gledali dok je snimao radio emisije.

Uz dosta traženja i lutanja po tipkama i programima konačno uspevamo da krenemo sa snimanjem. Čitaju se tekstovi, smenjuju se glasovi Julijane, Maje, Sandre, Marije, Sanje. Neverovatno, sve je iz prve uspešno, nema zamuckivanja i vraćanja na ponovno čitanje. Još samo da se odjava snimi, procenjujem, sad mogu da ih ostavim same. Kasnim na sastanak Pedagoškog veća već 10 minuta, ali, opravdano je, uradili smo emisiju! Uzimam čašu s vodom, malo da predahnem, kad stiže poruka na mobilnom: "Vaspitačice, nesrećnim slučajem sve smo izbrisali, ali ne brinite, biće sve OK, ići ćemo Danijel i ja na radio večeras. Julijana" vasp. Jelena Kantar

Festival vina

Septembar mesec je mesec kada počinje škola, pa ga zbog toga baš i nevolim, ali je i mesec kada se beru vinogradi i kada započinje proizvodnja vina, pa ga zbog toga baš volim!

Dakle, kada u karlovačkom ataru počne berba fruškogorskih sorti, u vršačkom ataru sorti sa brega, u Vojvodini započinju festivali grožđa i vina.

Tradicionalni „Grožđebal“ održan je i ove godine u Sremskim Karlovциma po 79-ti put. Sremski Karlovci su između ostalog poznati i po dobrom i kvalitetnom vinu, po dobrim vinskim podrumima i vrsnim vinarima. Više od 10.000 ljubitelja vina i tradicionalnih običaja vezanih za berbu grožđa i proizvodnju vina među kojima sam i sam bio, ugošćeno je ove godine u Sremskim Karlovциma. Uz bogat kulturno-zabavni program koji je počeo u petak 25. IX „Karminom Buranom“ operom Karla Orfa, a završio se u nedelju 27. septembra muzikom Van Gogh-a, degustirali smo poznati karlovački „Bermet“, vino koje se, kako zapisi kažu, služilo i na „Titaniku“. Ipak vino najbolje ide uz tamburice, pa je koncert majstora vojvođanske muzike Zvonka Bogdana, bio izuzetan!!!

Na kraju želeo bih svima da preporučim da posete „Grožđebal“ i uživaju u dobroj muzici, običajima i provodu. Živeli!

Nemanja Galetić #38

Zdravstveni kalendar

- 11. Septembar -Sveti dan prve pomoći;
- 24. Septembar-Sveti dan srca;
- Oktobar-Nacionalni mesec pravilne ishrane;
- 10. Oktobar-Sveti dan mentalnog zdravlja. Održana je tribina posvećena mentalnom zdravlju i tom prilikom je odgledan francuskiigrani film "Sedmi dan".
- 27. Oktobra -dan borbe protiv trgovine ljudima i sextrafikinga- Održana je tribina na tu temu.
- 4. Novembra je održano predavanje na temu: Prevencija influence
- 14. Novembar-Sveti dan borbe protiv šećerne bolesti
- 1.12. Svetski dan borbe protiv AIDS-a-učesnici dramske sekcije Doma učenika odigrali su skeć: „Apoteka“

medecinska sestra
Snežana Korać

Izveštaj iz biblioteke

Od početka školske godine pa do početka decembra biblioteku je koristilo 126 učenika, a pročitano je 275 knjiga.

Najtraženije školske lektire bile su:

1. Ujka Vanja - Anton Pavlovič Čehov
2. Antigona - Sofokle
3. Stranac - Albert Kami
4. Evgenije Onjegin - Aleksandar Pavlovič Puškin
5. Rani jadi - Danilo Kiš

Osim lektire, čitane su i knjige po slobodnom izboru. Najtraženije knjige u toj kategoriji, ili šta naši učenici vole da čitaju, su:

1. Osmica - Ketrin Nevil
2. Kredenac pun života - Smit Mekol
3. Ono sve što znaš o meni - Mirjana Bobić Mojsilović
4. Predeo slikan čajem - Milorad Pavić
5. Priče o noći - Peter Heg

Najviše knjiga iz naše biblioteke koristili su sledeći učenici: Marijana Radašić (8), Dragana Čupić i Karolina Vojnović (7), Marina Pomorišac i Gabrijela Povolni (6).

Sonja Paščan

PRAG – GOSPODARICA ČEŠKE

Prag (češki Praha) je glavni i najveći grad Češke republike. Grad je smešten na reci Vltavi i u dolinama devet njenih pritoka. Istoriski centar grada ima 40.000 stanovnika, dok u celom gradu živi 1,2 miliona ljudi.

Češku republiku od III veka p.n.e. naseljavaju Kelti a od I veka naše ere naseljavaju je i Germani. Grad Prag je osnovan u IX veku, kada se Češka otceplila od Velikomoravskog carstva. Bio je prestonica Rimskog carstva (u nekim navratima) i Čehoslovačke (od 1918. do 1993.). Grad je dostigao svoj vrhunac za vreme vladavine Karla IV. (XIII i XIV vek), kada je izgrađen Karlov most, Katedrala Svetog Vida,... Kao jedan od najstarijih, najvećih i najlepših gradova u srednjoj Evropi, koji je pošteđen od razaranja u Drugom svetskom ratu, Prag je danas prvorazredna turistička atrakcija. Vekovima je Prag bio multietnički grad, sa češkim, nemačkim i jevrejskim stanovništvom. Posle nemačke okupacije u II svetskom ratu, većina Jevreja je nestala u holokaustu, a Nemci su bili proterani posle rata. Arhitektura Praga je raznovrsna, od romaničke, gotičke, renesansne, barokne, rokoko, klasicističke, ampir arhitekture, do pravaca XX veka - secesije i kubizma. Kao kulturni i ekonomski centar Češke, uvek je privlačio čuvene umetnike i naučnike: Jana Husa, Franca Kafku, Wolfganga Amadeusa Mocarta, Antonjina Dvoržaka, Alberta Ajnštajna,... Turističke atrakcije grada danas su: Stari Grad i Staromjestke namjesti (Starogradski trg), Vaclavske namjesti (Trg Sv. Vlaha – glavni trg i ulica), Katedrala Sv. Vida, Karlov most, Jevrejska četvrt, Narodni muzej itd. Takođe je popularan Praški Hrad (Hradčani), gde su za vreme vladavine Habzburgovaca, u maju 1618. godine, carski guverneri bili izbačeni kroz prozor (defenestracija), što je označilo uvod u Tridesetogodišnji rat.

Kroz istoriju grad je dobijao mnoge epitete, kao Praga totius Bohemiae domina (Prag, gospodarica Češke), Praga mater urbium (Prag, majka svih gradova), ili Praga caput regni (Prag, glava imperije – odnosi se na Sveti rimske carstvo). Sam Karlo IV ga je nazvao Zlatni grad, a od IX veka zovu ga i "grad stotinu tornjeva", iako ih u gradu danas ima 550. Za sve ljubitelje piva, ovo je grad iz snova. U Češkoj se proizvode najbolje crno i svetlo pivo, a prema statistikama Česi su najveće pivopije na svetu.

Gabriela

Preporučijemo vam

„Stopalo kineske žene, ili Kako je selo naučilo osećaje“

roman Jelene Marković.

Jelena Marković je rođena u Čačku, 1975 godine. Završila je filozofiju u Beogradu. Do sada je objavila dve zbirke priča: Pred odlazak u kamin i Plagijat, prepisano od života. Napisala je i dva romana „Escajg za teletinu“ i „Stopalo kineske žene“. Njena drama „Kritika čistog uma na balkanski način“ izvedena je u „Theater m.b H“ u Beču.

Već i samo navođenje naslova njenih dela govori nam da je reč o autoru neobičnog i veoma osobenog pogleda na svet. Naslovi su originalni i veoma provokativni. Prosto moraš da se zapitaš šta se krije iza korica „Escajga za teletinu“?

Radnja romana Stopalo kineske žene smeštena je u malom vojvođanskom mestu, gde se život odvija po ustaljenom, učmalom, redu. Dolaskom stranca, mesto oživi i meštani počinju da uče o strancu, ali i o sebi. Kroz zaplet, junaci romana: seoska učiteljica, njen muž, stolar i bogati Rus, koji je imanje nasledio od dede kockara i začaran dedinom pričom rešio da sagradi kuću i dođe da živi u daleku zemlju dedinu snova, uče jedni o drugima i jedni od drugih. Tako su naučili šta je strast, ljubomora, izazov, sreća, ponos, nada, sramota, razočarenje, sloboda, kajanje...

Evo kako to kaže Jelena Marković:

- Nada je otsustvo i najmanje sumnje da će se ono što priželjkujem pojavit

- Kajanje je kad ti se misli munjevito zariju samo u jedan dan i jedan tren posle kog je moglo biti sve drugačije, a taj tren ne možeš vratiti. A tako bi rado.

Od sveg srca preporučujem vam da pročitate ovaj roman pun strasti, životnih sokova i prave naše mudrosti.

Ljiljana Tomović

JER SVAKI NOVI DAN

Jer svaki novi dan ja nisam normalna.
Bez tebe ja nemam mira, drhtim,
kad te sretnem na ulici.

Jer svaki novi dan ja nisam normalna.
Samo tebe sanjam
sa tvojim medenim očima.

Jer svaki novi dan ja nisam normalna.
Ti imaš lep osmeh, očaravaš me i
Ubijaš lagano.

Nakrajkućin Anete

HOROSKOP

Ovan

Imate sakrivenu želju i strepnju za nekim iz vašeg društva, ali se ustručavate da to priznate. Budite hrabriji i učinite prvi korak.

Moguća gripa, oprez!

Bik

Uako ste po prirodi jakog karaktera, ovog meseca vam se može desiti da se zaljubite. Nemojte oklevati, ova ljubav može prerasti u dugu vezu.

Moguća gripa, oprez!

Blizanci

I ste osoba veoma promenljivog raspoloženja i ponašanja. Razmislite sa kim zapravo želite da budete i priznajte svoje greške.

Moguća gripa, oprez!

Rak

Veoma ste osjetljiva i povučena osoba. Ne prepustajte sve slučaju, možete izgubiti voljenu osobu.

Moguća gripa, oprez!

Lav

Vi uvek ideće glavom kroz zid! Pokušajte da budete osećajniji i strpljiviji, a svoju energiju preusmerite na neki sport.

Moguća gripa, oprez!

Devica

Trebalo bi da obratite pažnju na to da ne gnjavite previše voljenu osobu! Hodate joj po živcima!

Moguća gripa, oprez!

BISERI

Na ulaznim stepenicama sede Ljilja i Steva i gledaju se zaljubljeno.

Vaspitačica: Ljiljo, da li si videla majstora?

Ljilja: nisam vaspitačice, mi samo gledamo jedno u drugo!

BISER

Gale je bio na dijeti 3 meseca. Jednog dana, dok je gladan tumarao po sobi, pita ga cimer

Cimer: Koliko si smršao?

Gale: Pa imao sam 46 a sad imam 42... ne, ne imao sam 86! ne 76! ma ne... čekaj kolko sam imao kila?.... Imao sam 76, sada imam 75,5, pa ja uopšte nisam smršao !!!!!

ZABAVITE SE

Vaš astrolog Milica Gverić

Vaga

Ne rasipajte se u ljubavi jer vaš partner ne vraća istom merom. Poklonite svoju ljubav osobama koje to zaslužuju.

Moguća gripa, oprez!

Škorpija

Ne budite toliko bezosećajni. Pokušajte bar da pokažete voljenoj osobi da vam je stalo do nje, jer ona to ipak zaslužuje.

Moguća gripa, oprez!

Strelac

Vrlo ste nezadovoljni svojim ljubavnim životom. Ali ne brinite, uskoro će vam sve krenuti na bolje i pronaći ćete ljubav svog života.

Moguća gripa, oprez!

Jarac

Ukazaće vam se nova prilika u ljubavi, ali nemojte zbog toga zapostavljati prijatelje, da se ne biste zbog toga pokojali.

Moguća gripa, oprez!

Vodolija

Prestanite da maštate i vratite se u stvarnost. Ne vrti se sve oko vas.

Moguća gripa, oprez!

Ribe

Volite da sve držite „pod konac“, ali pomirite se sa tim da ne može sve uvek biti tako. Sprovedite svoje planove ali budite pažljivi, nešto će vam se možda obiti o glavu.

Moguća gripa, oprez!

IZ KNJIGE DEŽURNOG VASPITAČA

31. 08. 09. - Od 14h. useljavanje u internat
- Ivana Matić neće biti u domu do 9. 09. ide u Grčku na takmičenje.
01. 09. 09. - Marijana Čorto ima treninge svakog dana pre podne 9 - 11h. i uveče 20 - 22
03. 09. 09. - Aleksandar R. i Branislav L. u 23 i 15h. u # 24 sakriveni u kupatilu. Kako su mi kazali, dogovorili su se pre 22h. sa devojkama iz # 24 da dođu kod njih da navodno igraju karte.
04. 09. 09. - Doboš Ivan se iselio iz internata.
05. 09. 09. - Devojke iz # 16 izašle u grad u 0,50h.
07. 09. 09. - Ostaviti tri večere za tri košerkašice iz #3 svako veče!
08. 09. 09. - Devojke iz žute ne poštuju kućni red. Dnevni boravak i dalje koriste za sedeljke.
09. 09. 09. - Vuk R. i Aleksandar N. bez pitanja napustili zgradu za vreme učenja, ne javivši se nikome!
12. 09. 09. - Milica Vasiljević Petrović i Norbert Kurunci otišli posle koncerta sa profesorom na večeru, a potom u „Zeleno Zvono“. Vratili se oko 2h.
- Vaštag Denis tražio buđenje u 7h. ali ga nisam zatekla u sobi!
14. 09. 09. - Za Cvejanov Svetislava: obezbeđena sala u N. Tesli i to utorkom od 20 - 21i četvrtkom od 21 - 22. Deca moraju da imaju patike!!!
15. 09. 09. - U 0,15h. Malvina i Jasmina sede na prozoru # 1, proturile glavu kroz rešetke i dozivaju momke iznad njih, sa l sprata.
17. 09. 09. - Milošev Mihajlo počeo da uči!
19. 09. 09. - Nikolić Aleksandar buđen u 7h. ide na utakmicu, rukometnu, u Šid.
- Mijatov Bojan u 7h. otišao na utakmicu, fudbal.
21. 09. 09. - Vladimir H. i Andreas H. došli iz grada u 23,10h. kako su mi kazali bili su na treningu plivanja, nije mi poznato da je plivanje tako kasno!
25. 09. 09. - Svetlani O. da se ostavi ručak i večera, jer ide da radi.
28. 09. 09. - Tatjana, Tamara i Tatjana iz # 61 se vratile iz grada u 24h. odmah po dolasku se okupilo društvo na ulici ispod prozora, dobacivali su se nekim predmetima. Zatekla sam otvorene prozore. Deca kažu da ti momci dolaze svako veče.
28. 09. 09. - Zdeno K. i Jan Š. u # 17 gledali film na lap-topu u 23,20h.
04. 10. 09. - Klipa Milica i Isakov Ružica došle sa planinarenja u 0,30h.
05. 10. 09. - Sikimić Marko ide u Beograd na utakmicu.
- U 23,30h. Vladimir C. i Danjo T. su pravili nerad na hodniku i glupirali se. Vladimir je navukao jorganski čaršaf, a Danjo sa perikom na glavi, urlali i nešto izigravali.
07. 10. 09. - U 1,30 gorelo svetlo u #54, budne sestre Vorkapić.
08. 10. 09. - Vuk R. od 22 - 24 obiđe sve prostorije u internatu.
10. 10. 09. - Anica M. (po priči drugarica) otišla noćas kući, vraća se sutra.
11. 10. 09. - U 22,45h. Snežana i Dragana se žestoko posvađale. Kako saznajem među njima vlada netrpeljivost od pre vde nedelje. Koji je razlog u pitanju, objasniće grupnom vaspitaču.
15. 10. 09. - Nataša, Aneta, Elena i Mijatov Bojan otišli u Beograd na sajam ekologije.
20. 10. 09. - Milošev Mihajlo uči!
22. 10. 09. - Kozić David će četvrtkom od 22h. imati treninge fudbala u balonu „Sparta“ u naselju 4 juli (upoznat deda).
24. 10. 09. - Galat Sandra, Petrović Vasiljević Milica, Petraš Alen i Kurunci Norbert otišli sa školom u Alibunar, gde imaju koncert sa gostima iz Rumunije.
26. 10. 09. - Predstavnici Domske zajednice od 22h. obilazili učenike doma da bi prikupili podatke za rad.
28. 10. 09. - Devojke ritmičarke Jankov Jelena, Vranić Marija Takač Miroslava i Rac Renata imaju večeras nastup u novoj hali sportova, na poluvremenu košarkaške utakmice između Proletera i Radničkog
02. 11. 09. - U 0,45h. Adrijana nije htela da spava u svojoj sobi jer se posvađala sa cimerkom. Nisam joj dozvolila. Koji je stvarni razlog u pitanju, objasniće grupnom vaspitaču.
04. 11. 09. - Milan G. i Goran K. u 1,15h. izlaze iz # 43, navodno učili na lap-topu engleski jezik.
05. 11. 09. - Milošev Mihajlo i dalje uči!
09. 11. 09. - Ministar prosvete objavio vanredni raspust do 16-tog oktobra , zbog epidemije svinjskog gripa.
18. 11. 09. - Galetić Nemanja u 6,45h. otišao u Beograd na sahranu Patrijarha Pavla.
20. 11. 09. - Adrijana se u 0,50h. šunja iza zgrade sa trojicom mladića, smišljajući kako da uđe. Nakon što sam je opomenula, ušla je a trojica momaka su pobegli sa terena.
- Dobrić Đura, Kaman Srđan, Ereš Jožef I Holok Dijana otišli u Vršac na takmičenje u stonom tenisu.
23. 11. 09. - Momci iz # 29 ne idu na vreme na spavanje. Budni su u 1,30h.
24. 11. 09. - M. Nikola u 23,10h. se glupirao, navukao najlon džak na glavu i šetao po hodniku na II spratu levo krilo.
- U učionici na II spratu u 23,15h. Denis, Nemanja Borislav i Bojan igrali karte.

FOTO ŽURKA!!!!

glavni paparacooo

e, baš je veselo!

izvolite sokić!

na zadatku

buket 2

buketić

ja sam spremam:)

kratko...ali,slatko..

ja joj pevam..

vidi vidi ONU MALU...

SREĆAN RASPUST
SRETNA NOVA GODINA
SREĆAN BOŽIĆ

...ona luduje

majstor za poljupce

ČAO, vidimo se..

vitko telo za gledanje...

E ne mogu više da gledam

